

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010309
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712010309.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému G. I. a spol., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 12.decembra 2013 o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica z 9.júla 2013, sp.zn. 2T 150/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u je v jeho oslobodzujúcej časti u obžalovaného C. L. a G. I. v celom rozsahu a u obžalovaného G. I. aj vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výrok o vine za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. v napadnutom rozsudku zostáva týmto uznesením nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 9.júla 2013, sp. zn. 2T/150/2012 bol obžalovaný G. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase dňa 21. júla 2009, v dopoludňajších hodinách, sa bez vedomia a súhlasu F. L., nar. X.XX.XXXX, bytom D., N. L., M. L. XXX/XX, zmocnil jeho osobného motorového vozidla zn. H. W. XXXL, evidenčného čísla PU-XXX AV, v hodnote 474,- Eur, ktoré bolo zaparkované pred železničnou stanicou v D., v úmysle toto prechodne používať, takým spôsobom, že cez neuzamknuté zadné dvere vozidla vošiel do jeho priestorov, kde za pomoci náhradných kľúčov, odložených v priehradke palubnej dosky vozidlo naštartoval a odjzdil s ním do mestskej časti Nosice, pričom na spiatočnej ceste v čase asi o 11.55 hod. tohto dňa bol na miestnej komunikácii v Púchove, časť Nosice, v úseku cesty na križovatke s Trenčianskou ulicou, zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Púchov.

Vo vzťahu k tomuto prečinu okresný súd podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného G. I. upustil od uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica z 31.mája 2010, sp. zn. 1T/93/2009, nakoľko pokladal trest uložený týmto skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Naproti tomu boli obžalovaní C. L. a G. I. spod obžaloby pre skutky právne posúdené pod bodom 1/ (obžalovaný C. L. samostatne) a pod bodom 2/ (obžalovaný C. L. a obžalovaný G. I. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.) ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr.zák., ktoré mali spáchať na skutkovom základe, že

Obžalovaný 1/ C. L.

1/ dňa 11. apríla 2009, v presne nezistenom čase asi o 05.20 hod. v R. na F. ulici asi XX metrov za železničným priecestím v smere do priemyselnej zóny odcudzil I. H., jazdiacej v tom čase v tomto úseku cesty na bicykli, čiernu koženú kabelku v hodnote 17,57 Eur, ktorú mala zavesenú na riadidlách bicykla, a v ktorej sa nachádzali mobilný telefón zn. NOKIA 3110 classic v hodnote 66,93 Eur, dioptrické okuliare v hodnote 15,52 Eur, čierna kožená peňaženka v hodnote 10,59 Eur s obsahom 105,- Eur v hotovosti a jej osobné doklady, konkrétne občiansky preukaz, kartička poisťovne Apollo, kartičky k účtom v Poštovej banke na jej meno a meno jej manžela, fotografie, preukaz ZŤP, lieky a ďalšie osobné veci, takým spôsobom, že kabelku uchopil a z riadidiel bicykla ju strhol, v dôsledku čoho I. H. spadla z bicykla na zem, pričom takýmto konaním spôsobil I. H., nar. XX.X.XXXX, bytom R. - T. XXXX, odcudzením vecí škodu celkom 215,61 Eur a zranenia, konkrétne zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu a pomliaždenie tváre, ktoré si objektívne vyžiadali jej práceneschopnosť po dobu najmenej 10 dní, a ktoré jej výrazne nesťažovali obvyklý spôsob jej života,

obžalovaní 1/ C. L. a 2/ G. I.

2/ po vzájomnej predchádzajúcej dohode dňa 12. apríla 2009, v presne nezistenom čase asi o 00.25 hod, v Púchove na hlavnej ceste pred obcou N. L., v smere od Púchova, v úseku cesty asi 50 metrov pred tabuľou označujúcou začiatok obce, násilím zastavili bicykel, na ktorom v tom čase jazdila F. D., pričom keď v dôsledku náhleho zastavenia bicykla táto spadla na zem, z predného a zadného košíka bicykla jej odcudzili tašky, v ktorých sa nachádzal diktafón zn. Panasonic v hodnote 59,05 Eur, drobné mince v hodnote najmenej 2,- Eur a osobné doklady, konkrétne občiansky preukaz, kartička poisťovne Apollo, preukaz nezamestnaného, vkladná knižka Tatra banky, dva zväzky kľúčov a ďalšie osobné veci, čím F. D., nar. X.X.XXXX, bytom R., L. H. XX/XX, spôsobili odcudzením vecí škodu celkom 61,05 Eur

oslobodení, nakoľko nebolo dokázané, že by skutky spáchali obžalovaní.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v neprospech obžalovaných C. L. a G. I. v oslobodzujúcom výroku a u obžalovaného G. I. aj do výroku, ktorým u tohto obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. okresný súd pri uznaní jeho viny za skutok uvedený v bode 3/ obžaloby a právne posúdený ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. upustil podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31.mája 2010, sp. zn. 1T/93/2009 a to s poukazom na to, že tento rozsudok okresného súdu bol zrušený jednak trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/210/2010, z 20.augusta 2010 a následne aj rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 1.decembra 2010, sp. zn. 1T/87/2009, o ktorom bolo následne rozhodnuté, že sa naň vzťahuje rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii z 2.januára 2013, publikované pod číslom 1/2013 Zbierky zákonov. Vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku napadnutého rozsudku prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania poukázal na to, že okresný súd po vykonaní dokazovania ohľadne týchto skutkov konštatoval, že nebolo dokázané, že skutkov sa mali dopustiť obžalovaní a pri stručnom konkretizovaní skutočností zistených z jednotlivých procesných úkonov okrem iného uviedol, že svedok D. R. usvedčoval obžalovaných zo spáchania trestnej činnosti len v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedol len to, že auto zastavil a čo sa dialo potom už nevie. Podľa názoru odvolateľa napadnutý rozsudok je v jeho oslobodzujúcej časti nezákonný, neopodstatnený a nepreskúmateľný, keďže okresný súd v napadnutom rozsudku nekonkretizoval ustanovenie, podľa ktorých oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodil a pritom z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a vykonaných aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný C. L. v bode 1/ samostatných konaní a v bode 2/ spoločne aj s obžalovaným G. I. spáchali skutky uvedené v obžalobe v bode 1/ i v bode 2/ a to napriek tomu, že obaja na hlavnom pojednávaní ich spáchanie zhodne popreli s tým, že namietali vierohodnosť výpovedí svedka D. R., ktorý podľa ich názoru oba skutky spáchal sám. Podľa názoru prokurátora je to však práve svedok D. R., ktorý vo svojich výpovediach vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ obžaloby obžalovaného C. L. a vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby obidvoch obžalovaných usvedčuje a z jeho usvedčujúcimi výpovedami korešponduje aj výpoveď poškodenej I. H. ohľadom skutočností týkajúcich sa nielen času, miesta a spôsobu spáchania skutku, ale aj v opise odcudzených vecí (u skutku pod bodom 1/) a tiež výpoveď druhej poškodenej F. D., ktorá vo svojich výpovediach opísala priebeh skutku spôsobom uvedeným v obžalobe a preto na podklade uvedených skutočností bolo dostatočných spôsobom preukázané, že obžalovaní spáchali skutky (resp. obžalovaný

G. I. skutok) tak, ako sú tieto uvedené v obžalobe a napriek tomu, že ich spáchanie nebolo obžalovaným preukázané žiadnym priamym dôkazom, súhrn všetkých nepriamych dôkazov oboch obžalovaných zo spáchania skutkov usvedčuje a tvorí logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky žalované skutočnosti a usvedčuje z ich spáchania oboch obžalovaných, ktorých tvrdenie, že skutkov sa s najväčšou pravdepodobnosťou dopustil D. R. je navyše nelogické, pretože skutku v bode 2/ podanej obžaloby sa podľa výpovede poškodenej F. D. jednoznačne dopustili dvaja páchatelia. Na podklade uvedených dôvodov navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného G. I. a oslobodzujúce výroky vo vzťahu k obidvom obžalovaným, keď výrok, ktorým bol obžalovaný G. I. uznaný za vinného zo spáchania skutku právne posúdeného ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. nebol odvolaním prokurátora napadnutý), proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že napadnutý rozsudok je chybný pre neúplnosť jeho skutkových zistení, tiež preto, že sa okresný súd nevyšporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom bolo porušené aj ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por.).

Okresný súd v posudzovanej veci postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., keď nevykonával všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, v dôsledku čoho doteraz vykonané dôkazy hodnotil v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a v odôvodnení rozsudku sa náležite podľa § 168 Tr. por. nevyrovnal so všetkými okolnosťami rozhodnými pre správne posúdenie predmetnej veci a pochybil tiež vo výroku, ktorým podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného G. I. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31. mája 2010, sp. zn. 1T/93/2009.

Okresný súd predovšetkým pochybil, keď potom, čo správne a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného G. I., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a právne posúdeného ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný G. I. spáchanie skutku priznal sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, u obžalovaného podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31.5.2010, sp. zn. 1T/93/2009 (nakoľko pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný) napriek tomu, že citovaný rozsudok bol už v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 1. decembra 2010, sp. zn. 1T/87/2009 v rámci ukladania súhrnného trestu zrušený a vzhľadom k tomu, že na podklade amnestie prezidenta republiky z 2. januára 2013 bol obžalovanému odpustený aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s 20 mesačnou skúšobnou dobou, ktorý mu bol uložený už spomenutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 1. decembra 2010, sp. zn. 1T/87/2009 a u obžalovaného G. I. platí teda vo vzťahu k tomuto rozsudku zákonná fikcia, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený postup okresného súdu v napadnutom rozsudku bol preto už v tomto smere nezákonný a už len táto skutočnosť sama o sebe by odôvodňovala zrušenie napadnutého rozsudku. Povinnosťou okresného súdu vo vzťahu k naznačenému pochybeniu bude preto opätovne vykonať dôkaz prečítaním spisov Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/93/2009 a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/87/2009 a z nich najmä vyššie citovaných rozsudkov a po ich vyhodnotení rozhodnúť na podklade správne uznanej viny u obžalovaného G. I. pre skutok právne posúdený ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. v napadnutom rozsudku, ktorý zostal týmto uznesením nezmenený, rozhodnúť v súlade so stavom veci a zákonom o treste (v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na povinnosť súdu prvého stupňa pri rozhodovaní po zrušení napadnutého rozsudku vychádzať z právneho a skutkového stavu veci existujúceho v čase nového rozhodnutia).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré v dôsledku jeho prílišnej strohosti nie je úplne v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že okresný súd svoj záver o oslobodení obžalovaných C. L. a G. I. spod obžaloby pre skutky (resp. obžalovaný G. I. skutok) právne posúdené ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spáchaný sčasti samostatne (obžalovaný L. pod bodom 1/) resp.

spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. (obžalovaný L. a obžalovaný I. spoločným konaním pod bodom 2/) vyvodil na podklade toho, že ani jeden z obžalovaných sa k spáchaniu skutkov (resp. obž. I. skutku) nepriznal a ich (jeho) spáchanie popreli aj na hlavnom pojednávaní, vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ svedkyňa I. H. síce vypovedala, že páchatelom skutku je obžalovaný C. L., nakoľko ho poznala podľa jeho očí, avšak nakoľko v čase, keď bola prepadnutá, mal na sebe kuklu, na obžalovaného nevidela a vo vzťahu ku skutku 2/ svedkyňa a poškodená F. D. síce popísala ako k spáchaniu skutku došlo, avšak k osobe páchatelov sa nevedela vyjadriť a aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaných nepozná a zo spáchania skutku ich neusvedčovala a pokiaľ obžalovaných zo spáchania trestnej činnosti v prípravnom konaní usvedčoval svedok D. R., o tomto je známe, že ide o osobu drogovu závislú a navyše na hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ uviedol len to, že potom, čo autom zastavil už nevie, čo sa dialo ďalej, nevidel, že by obžalovaní poškodenú okradli a videl len to, že mali nejakú tašku a keďže vo veci bolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu, jeho výsledky nepochybne nasvedčujú tomu, že ku krádeži došlo spôsobom uvedeným v obžalobe prokurátora, súdu sa však nepodarilo zadovážiť žiadny dôkaz svedčiaci pre to, že to boli práve obžalovaní, ktorí sa dopustili uvedenej krádeže, keďže žiadny svedok obžalovaných nevidel a ani svedkyne, ktoré mali byť okradnuté obžalovaných nepoznali a s poukazom na neexistenciu dôkazu, ktorý by obžalovaných aspoň nepriamo zo spáchania trestnej činnosti usvedčoval, obidvoch obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Uvedený záver a hodnotenie dôkazov okresným súdom nemožno považovať za správne, pretože nemá oporu v doteraz vo veci vykonaných dôkazoch a nie je ani presvedčivým výrazom toho, že okresný súd dospel k jednoznačnému a pritom o vykonané dôkazy sa opierajúcemu rozhodnutiu. V tomto smere aj okresný prokurátor v podanom odvolaní dôvodne poukázal na to, že dôkazmi vykonanými nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní bolo dostatočne preukázané, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ podanej obžaloby to bol obžalovaný C. L. a vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ podanej obžaloby obžalovaní C. L. i G. I., ktorí uvedené skutky (resp. obžalovaní G. I. skutok) spáchali. Aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaného C. L. vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ a obidvoch obžalovaných zo spáchania žalovaného skutku pod bodom 2/ od samého začiatku trestného stíhania jednoznačne usvedčoval predovšetkým poškodený D. R. a to nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní, kde vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ okrem iného uviedol, že potom ako obžalovaný L. zbadal pani na bicykli (vtedy ešte nevedel, že sa jedná o poškodenú I. H.), povedal mu, aby s autom zastavil a keď on zacúval, vyskočil z vozidla a keď sa vrátil, znova nastúpil do auta a povedal mu, aby išiel rýchlo preč a neskôr si u neho všimol čiernu kabelku, ktorú si aj prezeral, pričom pri jej prehladávaní si všimol, že tam boli nejaké lieky, asi 70 Eur a nejaký svätý obrázok čo - okrem úplne totožnému miestu spáchania skutku a času kedy ku nemu malo dôjsť - úplne korešponduje aj s vecami, ktoré podľa popisu samotnej poškodenej I. H. mala - okrem iných vecí - táto osoba vo svojej kabelke v čase, keď jej bola odcudzená. Rovnako ku skutku pod bodom 2/ svedok D. R., ktorého vierohodnosť s výnimkou vyjadrení obidvoch obžalovaných, čo je však pochopiteľné, nebola žiadnym podstatným spôsobom spochybnená, v priebehu celého trestného konania a teda aj na hlavnom pojednávaní bez podstatnej zmeny vypovedal, že v inkriminovanom čase, keď vo svojom vozidle viezol obidvoch obžalovaných v Púchove na hlavnej ceste pred obcou N. L. v smere od Púchova, keď predbiehali neznámu pani na bicykli, požiadali ho, aby zastavil, obidvaja vystúpili z vozidla, pričom on v jazde pokračoval a asi po desiatich minútach dobehli ku nemu domov v N. L. a napriek tomu, že ich vyháňal, nechceli ísť a vytiahli takú istú tašku, ako mala pani, ktorú pred chvíľou obiehali. Aj táto svedecká výpoveď D. R. pritom v podstatných okolnostiach úplne korešponduje s výpoveďou poškodenej F. D. a to predovšetkým aj pokiaľ sa týka vecí, ktoré podľa svedka obžalovaní zo spomenutej tašky vyložili. Aj na tieto dôkazy tiež dôvodne poukázal v odôvodnení svojho odvolania prokurátor okresnej prokuratúry a krajský súd sa s týmito jeho závermi stotožňuje a pritom navyše poukazuje aj na okolnosť, že v osobách obžalovaných ide o páchatelov, ktorí sa v označenom období dopúšťali podobného protiprávneho konania.

Vzhľadom na zistené pochybenia a nedostatočné objasnenie skutkového stavu veci hodnotenie doteraz vo veci vykonaných dôkazov okresným súdom a jeho závery o oslobodení obžalovaných C. L. (skutky pod bodom 1/ a 2/) a G. I. (skutok pod bodom 2/) spod obžaloby okresného prokurátora (okresný súd napriek tomu, že vo výroku napadnutého rozsudku uviedol, že obžalovaní sa spod obžaloby prokurátora oslobodzujú, nakoľko nebolo dokázané, že by skutky spáchali obžalovaní, príslušné zákonné ustanovenie § 285 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého obžalovaných nesprávne spod obžaloby oslobodil, vo výroku napadnutého rozsudku vôbec neuviedol) nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a krajský súd ich považuje za prinajmenej predčasné. Odvolací súd preto na podklade dôvodne podaného

odvolania prokurátorom okresnej prokuratúry zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a po doplnení dokazovania v naznačenom smere (dôkazy súvisiace s nesprávnym výrokom o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného G. I.), v prípade potreby i smeroch ďalších, po vyhodnotení vo veci vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Výrok o vine za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k obžalovanému G. I. v napadnutom rozsudku zostáva týmto uznesením nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.